

EXCURSIE NAAR L'AIGUILLON SUR MER (VENDEE)

Een verblijf in deze plaats in de tweede helft van juni 1965 zou geen copy voor het C.B. hebben opgeleverd wanneer ik daar niet in een winkel enige schelpen had kunnen kopen, want het eigen veldwerk leverde te weinig op. Een droom werd echter ten dele werkelijkheid toen in een patisserie annex souvenirhandel enige schelpen te koop waren: Pinna nobilis van de Portugese kust. Er kwam een doos schelpen te voorschijn die bij het eiland Ré gevestigd waren. Deze doos bevatte enkele tientallen Cassis saburon, een twaalftal Charonia lampas (Triton nodifer), één Neptunea antiqua var. striata, één Buccinum undatum var. pelagica en enkele exemplaren van B. undatum var. flexuosa, dikke schelpen die ook op het strand te vinden waren. Deze soorten leven in dieper water. Er werden nu eens soorten van de eigen kust aangeboden, bij uitzondering; want men verkoopt immers bij voorkeur tropische schelpen langs de atlantische kust !

De soorten die op deze kust gevonden werden zijn Aplysia depilans, een flink exemplaar van ca 8 cm; enkele eikapsels van Nassarius reticulatus en van Ocenebra erinacea (deze laatste op Ostrea angulata) en eieren van Sepia officinalis waarin embryo's tot ontwikkeling waren gekomen. Deze eieren lijken op zwarte kersen. Op de stekelige schaal van de krab Maja squinado hadden zich enkele exemplaren van Modiolaria marmorata vastgehecht. Op het ruwe carapace kunnen deze mollusken zich met hun byssus vasthechten wat op andere krabben met hun gladde schalen niet goed mogelijk is. Ensis-materiaal heeft bijzondere aandacht op de excursies. Van Urk determineerde de schelpen: Ensis minor. Van Arcachon kreeg ik E. siligua, E. arcuatus en E. minor. Vanuit La Rochelle wordt met een pont het eiland Ré bereikt. Langs de vloedlijn lagen grote aantallen Patella vulgata en Modiolus barbatus. Op een rotsplateau bij Jard waren Chitons te vinden. Kaas determineerde de soorten Lepidochiton cinerea (L), Acanthochiton crinita (Pennant) en Middendorffia polii (Philippi) van Arcachon afkomstig. Hun aantal was niet groot. Misschien hebben zij veel ruimte nodig. Zij zaten steeds aan de onderkant van stenen die bij eb niet droog kwamen te liggen. Op dit plateau zaten ook Gibbula's en Patella's met een enkele Purpura lapillus en Littorina obtusata. De tijd was jammer genoeg beperkt; het was mijn laatste middag terwijl voor het onderzoek van dit grote plateau een paar dagen nodig geweest zouden zijn.

Kalksteenheuvels in de omgeving bevatten vrijwel geen fossielen. Een kleine ammoniet en een fragment van een Belemniet, beiden niet nader te determineren, c'est tout. Er zijn echter wel grote ammonieten in de omgeving gevonden en zij zijn ook na stormen wel aangespoeld.

L'Aiguillon ligt aan de rivier de Lay. Bij de monding is een landtong gevormd, de Pointe d'Arcay en er is een klein brakwatergebied. De bodem aan de binnenzijde van de landtong is slibrijk en zacht en vormt gevaarlijk terrein. Hydrobia ulvae lag hier zoals elders in soortgelijk gebied bij liters, daartussen enkele exemplaren van Assiminea grayana. Het strand vóór mijn verblijfplaats is als het Nederlandse strand. Iets noordelijker ligt een strandwal ver voor de duinreeks, daartussen ligt wat genoemd zou kunnen worden een hafgebied met plassen en kreken waarover enkele zeer wankelende plankieren. Dit gebied dat rijk begroeid is, wordt bij vloed overstroomd. Botanisch is dit deel van de Vendée zeer gevarieerd: schorren, rotsplateau's begroeid met zeewier, bos en duinen, slibgronden, zavel, zware klei, zoet- en brakwatergebieden en kalksteenheuvels. De botanicus en de landzoetwatermalacoloog kunnen er hun tenten opslaan. Zij zien daarbij uit op een eindeloze horizon, die alleen bij doorreis af en toe wordt onderbroken door het silhouet van een stad, klein maar met torenhoge gebouwen en door een enkele boerderij die als een lage burcht in het eindeloze land ligt.

A.W. Lacourt.